

ginti volumina in easdē omnīs
 sapientie plenissima edidit: que
 nō minoris facimus: quanti si
 Lefsi ac Lrassi diuitias habere
 nūs? Preteribo Petrum de
 Tarantasio. Petruū iiez a Pa
 lude: vincentium Beluacēsem.
 Antoninū florentinū. Raymū
 dū decretaliū effectorē. Rayne
 rium. Durandū Theutonicum
 Joannē Pisaniū. Dominicū
 Tolosanū. Wilhelmuū. Dora
 ginem: innumerosq; alios ma
 cte virtute viros: quos ob id si
 lentio inuoluerim: ne te tā aper
 ta videar docuisse. Et mibi nā
 q; coder bene longus terendus
 eset: t difficile nostre etitū inue
 niret oratio. Nō inde fccis la
 bris Joannes horū sermonum
 archiauctor transeūdus est: qui
 suo tēpore adeo verbi divini dis
 seminatione claruit: ut omnem
 Italiā maxima ubiq; gentium
 cū admiratione pagrando illu
 strauit. Nā erant ei ingēs eru
 ditionis suppeller in primis id
 genus hominib; pernecessaria:
 firma latera: plurima leporis in
 dicendo: tum patrij tuū artificio
 acquisiti copia: vor clara. Ocina:
 sonora. adeo cum exclamaret. si
 euū minus cernēs: tonitruū pu
 tuiuscs. Qui in vite sue sermī
 calce: te tñ eum iuuante: ut alijs
 post se futuris frugi eēt: hos ser

mones tota bonitate refectissi
 mos elaborauit. Quos ego qui
 dem cu; viderem Angelū Bri
 tannicum viru; ea arte diligen
 tia primariū: litteris eneis man
 daturū: essentq; vitio scriptorū
 corrupti ac laceri: non potui fa
 cere quin eos a principio t ad fi
 nem usq; percurrentim: eos vt
 potui primo nitorī ac dignitati
 restituens. Obi offendī vos tā
 tam innectere doctrinam: quā
 tam in ca mā quisq; hactenus
 fecerit. Unde non ab re ea; in
 opinione; facile adducor: vt cer
 te sciām qui horum sermonum
 doctrina oblectatus fuerit. ho
 norem imortalem. utilitatē ma
 ximam relatuz. Unum modo
 reliquū est: ita nos geramus: vt
 nō min⁹ nostra dicendi acrimo
 nia ac lenocinio vos quātū nos:
 talis ac tāto ope hōestastis. Tue
 vero interim p̄f venerande par
 tes erunt: niem minisse fratre Be
 nedictum. cui tuorumq; semper
 fuisse foreq; studiosissimum.

Vale t me ama.